

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 16 d'octubre del 2015, la representació processal del Sr. M. A.B. formulà demanda en judici verbal civil pel procediment abreujat, en la qual, prèvia al·legació dels fets i fonaments de dret que considerarà escaients, sol·licitava es dictés Sentència en el sentit que literalment s'exposa seguidament:

"1. Declarant la separació matrimonial definitiva del Sr. M.A.B.I i la Sra. M. C., la dispensa de convivència i la dissolució del règim econòmic matrimonial

2. acordant les mesures definitives següents :

a) amb caràcter principal :

** atribuir la pàtria potestat i custòdia compartida per ambdós progenitors per setmanes alternes*

** Acordar una pensió d'aliments d'un import mensual màxim de 170 €*

b) amb caràcter subsidiari :

** atribuir la pàtria potestat compartida per ambdós progenitors*

** Atribuir la custòdia exclusiva a la mare*

** Atorgar el règim de visites a favor del pare d'acord amb la petició realitzada en el punt setè*

** Acordar una pensió d'aliments d'un import màxim de 453 €*

3. confirmar en tots els extrems la resta d'acords continguts en l'Aute de 18.09.2015 i que no hagin estat objecte d'una petició expressa, i matisant el còmput de les vacances escolars d'acord amb l'exposat"

II.- En data 7 de desembre del 2015, el Ministeri Fiscal va indicar no oposar-se a les pretensions de la part demandant sempre i quant els fets relatats resultessin degudament acreditats en el moment processal oportú.

El dia 14 de desembre del 2015, la representació processal de la Sra. M. C. formulà contesta a la demanda, així com demanda reconvençional en la qual, prèvia al·legació dels fets i fonaments de dret que considerà escaients, sol·licitava que es dictés Sentència en el sentit que literalment s'exposava:

“ que es vulguin confirmar les mesures provisionals reflexades en l'Aute de data 18.09.2015, que va ser acordades pels progenitors en el sentit d'atribuir :

1. *Pàtria potestat del menor a ambdós progenitors*
2. *La guarda i custòdia del menor a la Sra. M. C.*
3. *L'ús del domicili que havia estat familiar a la progenitora*
4. *Règim de visites paternofilial segons punt 5è de la resolució mencionada*
5. *Repartició de vacances punt cinquè de la resolució mencionada.*
6. *Fixar una pensió alimentària a càrrec del progenitor d'un import de 566 €”*
7. *Fixar el repartiment del pagament de les despeses extraordinàries segons punt sisè de l'AUTE dictat.*

Demana ensems que es decreti la separació matrimonial i la dissolució del règim econòmic matrimonial; que s'estableixi, a més dels punts ans indicats, una pensió compensatòria de 150 € mensuals per la demandant.”

III.- En data 18 de gener del 2016, la part agent contestà a la demanda reconvençional.

IV.- Posteriorment, per Aute de data 27 d'octubre del 2017 es va adoptar – en el marc del procediment que les parts havien engegat de l'article 63 de la LQM – unes mesures paternofilials substancialment diferents a les inicials, arrel de la petició de la Sra. C. de traslladar el menor a l'estranger :

“Adoptar de manera provisionalíssima les següents mesures en el marc del procediment iniciat pel Sr. M. A. B. contra la Sra. M. C. a l'empara del procediment de l'art. 63.7 de la LQM, modificant-se l'Aute de data 18-9-2015 en tot el què els apartats següents el contradiguin:

- 1.- *Atribució al pare de la guarda i custòdia del menor A. A.C.*
- 2.- *La mare es podrà posar de manera diària en contacte amb el menor via Skype o trucada telefònica a partir de les 20'15 hores.*
- 3.- *Els caps de setmana alterns el pare haurà de portar el fill menor al domicili de la mare a França. En aquest sentit el pare es desplaçarà amb el menor el dissabte tant bon punt hagi acabat la seva prestació laboral i hagi dinat amb el seu fill de tal manera que la mare pugui gaudir del menor a partir de les 17'00 hores de l'esmentat dia. El pare recuperarà el menor el dia següent (diumenge) al domicili de la mare a les 16'00 hores per tal de tornar al Principat d'Andorra.*

4.- *En relació a les vacances de Nadal, es seguirà el règim resultant de l'aplicació de l'Aute de 18-9-2015.*

5.- *Suspendre el pagament de la pensió d'aliments que l'Aute de 18-9-2015 establí a càrrec del Sr. A. fins a nova decisió.*

6.- *Suspendre de manera provisional i transitòria, el pagament per part de la mare de qualsevol despesa alimentària al pare."*

V.- El Batlle va dictar Sentència en data 7 de març del 2018 decidint:

"Que donant lloc a la demanda formulada pel progenitor M. A. contra la senyora M. C., :

1.- *Declara la separació matrimonial de M.A. i M.C., amb les mesures paternofiliars següents :*

2.- *Declarar que la pàtria potestat del menor A. serà compartida entre els seus progenitors*

3. *Establir la residència del menor A. a Andorra, i més concretament al domicili patern, i acordar que la seva guarda i custòdia serà compartida entre els seus dos progenitors, a raó de 15 dies cadascun : iniciant la primera quinzena el dilluns de cada mes el progenitor i la segona quinzena de cada mes la progenitora, finalitzant la seva guarda el primer dilluns de cada mes en què haurà de dur el menor a l'escola o, en cas de dia festiu, al progenitor.*

Cas de que la residència de la progenitora sigui a fóra d'Andorra, escau atorgar la guarda i custòdia del menor A., al seu pare . En aquest cas el règim de visites serà per la progenitora el següent .

- *La mare es podrà posar de manera diària en contacte amb el menor via Skype o telefònica a partir de les 20'15 hores.*

- *Els caps de setmana alterns el pare haurà de portar el fill menor al domicili de la mare a França. En aquest sentit el pare es desplaçarà amb el menor el dissabte tant bon punt hagi acabat la seva prestació laboral i hagi dinat amb el seu fill de tal manera que la mare pugui gaudir del menor a partir de les 17'00 hores de l'esmentat dia. El pare recuperarà el menor el dia següent (diumenge) al domicili de la mare a les 16'00 hores per tal de tornar al Principat d'Andorra.*

- *Durant les vacances escolars :*

- 1) *Vacances d'estiu: la mare gaudirà de la companyia del seu fill del 15 de juliol fins al 15 d'agost; i el pare gaudirà de la companyia del seu fill del 1 al 15 de juliol i del 15 al 30 d'agost.*

- 2) *Vacances de Nadal: els pares gaudiran de la companyia del seu fill per setmanes alternes, anant el primer període del primer dia de vacances escolar del menor fins al dia 31 de desembre a les 20'30 hores. El primer període correspondrà al pare els anys senars i el segon els anys parells.*

- 3) *Vacances de Tots Sants i Carnaval i Pasqua i setmana de maig, correspondran a la progenitora hagut compte les circumstàncies exposades.*

4.- *Pel que fa a la pensió d'aliments : que en el cas que la guarda i custòdia sigui compartida, cadascun dels progenitors haurà de fer front per la seva part a les necessitats del menor. Que cas de que la guarda i custòdia correspongui al pare, per quan la mare no visqui a Andorra, aquesta darrera haurà de fer-se càrrec de 100 € mensuals en concepte de pensió d'aliments, fixant-se dit import tenint en compte la*

seva precària situació econòmica, les necessitats del menor així com la situació patrimonial del progenitor que ensems es farà càrrec de les despeses extraordinàries del menor a raó d'un 90 % , i un 10 % pel que respecta a la mare.

5.- No donar lloc a una pensió compensatòria a favor de la senyora C.

6.- En atenció a la naturalesa del procediment, no es fa especial imposició de costes, no apreciand-se temeritat en cap de les parts.”

VI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M. C. i i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació i que se'n dicti una de nova en virtut de la qual s'acordi, pel que interessa al present litigi, que la guarda i custòdia del menor A. correspon a la seva mare, establint un règim de visites al nen per part del seu pare que descriu i abonant aquest la suma de 350 euros mensuals en concepte d'aliments del seu fill.

Ha actuat com a magistrat ponent la Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- En data 16 d'octubre del 2015, la representació processal del Sr. M. A.B. va formular demanda de separació contra la Sra. M. C. exposant en la mateixa que el seu mandant va contraure matrimoni amb la defenent el dia 15 d'agost del 2008 al Marroc, en règim de comunitat de béns, que el 10 de març del 2012 va néixer el menor A. a Barcelona, on residia el matrimoni i que aquest fou inscrit al Registre Civil d'Andorra en ser el seu progenitor andorrà. Manifestava igualment que el 18 de setembre del 2015 es va dur a terme un acte de conciliació en mèrits del procediment que recull l'article 63 de la LQM que va acabar en un acord, que es va aprovar per Aute de la mateixa data, en virtut del qual i pel que interessa al present litigi, es va decidir atorgar la guarda i custòdia del menor A. a la seva mare, establint un règim de visites a favor del pare que descrivia i fixant a càrrec del progenitor i en concepte d'aliments del seu fill un import de 566 euros mensuals. Tot i això, el Sr. A. sol·licitava en la seva demanda, amb caràcter principal, que s'atribuís la guarda i custòdia compartida del menor als dos progenitors en ares a que aquest pogués créixer acompanyat de tots dos, malgrat reconeixia que li pertocaria a ell prestar una pensió d'aliments superior a la què hauria d'abonar la seva mare, mentre que, amb caràcter subsidiari, demanava que s'atorgués la guarda i custòdia del nen a la seva mare, abonant ell una pensió d'aliments de 453 euros mensuals.

La representació processal de la Sra. M. C. va contestar aquesta demanda oposant-se a què la guarda i custòdia del menor A. fos compartida entre els dos progenitors, per quan entenia que dita petició s'efectuava amb la finalitat de no haver de satisfer el progenitor pensió d'aliments a favor del seu

fill menor. Manifestava igualment que, a més, la situació de maltractament del demandant envers ella va quedar constatada a l'acte d'audiència de l'article 63 de la LQM, que va posar de relleu la situació de superioritat psicològica i econòmica del Sr. A. respecte de la seva mandant durant el matrimoni, havent de sol·licitar ella ajuda com a víctima de violència de gènere. Ensenms, relatava igualment episodis que posaven de relleu que el pare no es podia fer càrrec del menor per quan aquest no es trobava bé, ni feia esforços per a tenir el nen amb ell ni tant sols els dies que tenia festa, tenint el progenitor problemes d'addicció a les begudes alcohòliques.

II.- La Sentència objecte del present recurs estableix que, si la Sra. C. resideix a Andorra, la guarda i custòdia del menor A. serà compartida entre els dos progenitors a raó de 15 dies cadascun, mentre que, si la progenitora del menor resideix fora del Principat, atorga la guarda i custòdia del nen al seu pare, establint els corresponents contactes materno-filials en aquest darrer cas.

Contra l'esmentada resolució s'alça la representació processal de la Sra. M. C. sol·licitant que es revoqui la Sentència d'instància en el sentit d'atribuir-li a ella la guarda i custòdia del seu fill menor, establint un règim de visites del seu progenitor que exposa, fixant una pensió d'aliments a favor del fill comú i a càrrec del seu progenitor de 350 euros mensuals i una pensió compensatòria a satisfer pel Sr. A. a la Sra. C. de 150 euros mensuals, atès el desequilibri econòmic que havia patit a conseqüència de la separació, i repartint les despeses extraordinàries del menor d'un 70% a càrrec del pare i un 30% a càrrec de la mare i aquesta Sala considera procedent atendre en part aquestes peticions.

III.- Dels escrits presentats per les parts es dedueix que no existeix discrepància entre els litigants pel que fa a la declaració de separació matrimonial del Sr. M. A. i la Sra. M. C., ni tampoc sobre el fet que la pàtria potestat sobre el fill comú, de nom A., que en l'actualitat té gairebé set anys, sigui compartida pels dos progenitors. No obstant, el que sí es discuteix és si la guarda i custòdia del mateix ha de ser compartida entre ells, o ha de ser atribuïda al seu pare, o a la seva mare, quina ha de ser llavors la pensió d'aliments a pagar pel cònjuge no custodi, si s'ha d'atribuir, o no, una pensió compensatòria a la Sra. C. a càrrec del Sr. A. i en quina proporció s'han de fer càrrec els seus progenitors de les despeses extraordinàries del nen.

Pel que fa a la guarda i custòdia del menor A., la Sentència objecte del present recurs destaca que ambdós progenitors compleixen els requisits necessaris per tal que els hi sigui atribuïda, de tal manera que decideix que tots dos l'ostentin de manera compartida. No obstant, en el cas que la Sra. C. i no es desplaci a viure al Principat, li atribueix la custòdia del nen al Sr. A., apreciant que durant el temps que el citat senyor havia gaudit de la mateixa el

menor havia sabut desenvolupar-se perfectament al Principat acompanyat del seu pare i no s'havia observat l'existència de cap problemàtica rellevant, raó per la qual el Batlle entén que no és desitjable trencar aquesta dinàmica, decisió que no comparteix la recurrent, ni tampoc aquesta Sala.

IV.- És cert que el sistema de guarda i custòdia compartida entre els dos progenitors d'un menor és desitjable sempre que no existeixin greus inconvenients per la seva implantació, ja que, com destaca, entre altres, la Sentència d'aquesta Sala de 29 d'abril del 2016, *“No hi ha dubte que aquest sistema de guarda presenta grans avantatges per l'evolució i el desenvolupament del menor en aquelles situacions de ruptura familiar, de manera que s'evita el conegut com a “conflicte de lleialtats” dels menors respecte dels seus pares. Per altra part, aquest règim afavoreix la comunicació dels pares entre sí i permet conceptuar la ruptura matrimonial com una situació en la qual, a diferència d'altres sistemes jurídics, no hi ha vencedors ni vençuts, ni culpables ni innocents, a la vegada que serveix per posar en relleu el repartiment equilibrat dels deures que es deriven de les relacions paterno i materno filial com quelcom natural i consubstancial, així com s'afavoreix en els fills el principi de la igualtat de sexes”*.

En el mateix sentit la mateixa Sentència destaca que *“Des d'una òptica enumerativa dels efectes beneficiosos de la guarda i custòdia compartida, es poden enunciar: 1. Es garanteix als fills la possibilitat de gaudir de la presència d'ambdós progenitors, malgrat la ruptura familiar, de forma que es tracta del model que més s'acosta a la situació prèvia a la crisi. 2. Evitació de conseqüències negatives en els menors (culpa, negació, temor, lleialtat). 3. Major acceptació de la nova situació per part dels fills, que evita actituds de manipulació dels pares en relació als fills. 4. Garanteix que els pares puguin seguir amb l'exercici dels drets i deures de la responsabilitat parental i puguin participar en les millors situacions d'igualtat pel desenvolupament i creixement dels seus fills. 5. No es qüestiona la idoneïtat i habilitat parental dels progenitors, alhora que els obliga a cooperar necessàriament per adoptar acords en benefici del fill, la qual cosa es tradueix en un exemple positiu pels menors”*.

La citada resolució posa de relleu igualment que: *“Existeixen informes internacionals en aquesta matèria que recomanen els efectes favorables de la custòdia compartida, sobretot quan va acompanyada d'un règim de mediació familiar i de programes d'educació parental (Cfr. l'informe de la Divisió 16 de la American Psychological Association front a la Comisió USA de Bienestar Infantil y Familiar (1995), l'informe Bauserman —Child Adjustment in Joint-Custody Versus Sole-Custody Arrangements: A Meta-Analytic Review (2002)—, l' Informe Kelly —Children's adjustment in conflicted marriage and divorce. A decade review of Research i el document Bailly —Etat des connaissances scientifiques sur la résidence alternée (2002)—.”*

No obstant, la jurisprudència dels Tribunals andorrans és constant en posar de relleu que a l'hora d'establir aquest règim s'han de tenir en compte, en tot cas, una sèrie de paràmetres, entre els quals cal destacar, pel que fa a les

circumstàncies en les què es desenvolupa el present litigi, la necessitat de que els llocs de residència dels dos progenitors estiguin pròxims entre si, o com a mínim no excessivament allunyats, per tal de facilitar el trasllat del menor de l'un a l'altre i que aquest pugui cursar els seus estudis a una única escola. Per aquesta raó, en el cas present l'establiment d'una guarda i custòdia compartida del fill dels litigants sols seria possible si la Sra. C. tornés a residir a Andorra, ja que vivint el pare al Principat i la mare a França aquest règim no resultaria viable, ni convenient pel menor, obligant-lo a una doble escolarització, tot això fins i tot sense tenir en compte que les relacions molt conflictives que mantenen els dos progenitors desaconsellarien probablement també aquest règim, com es dedueix de l'informe psicosocial de data 20 de juny del 2017 que consta al foli 274 de les actuacions.

D'altra banda, tampoc és possible obligar a la mare a residir al Principat si ella no ho vol. En primer lloc, perquè no es pot limitar la seva llibertat de fixar la residència al lloc i al país que estimi més oportú i, en segon lloc i principalment, perquè la citada senyora no té un suport familiar al nostre país, es troba aïllada socialment en ell, com manifesta el Dr. O. en el seu informe (foli 215), té, pel que sembla, problemes amb la seva sogra i les relacions entre els litigants han requerit freqüents intervencions policials (folis 221 a 271), mentre que, pel que sembla, es troba més acompanyada a França.

En aquest sentit, cal destacar que, si bé la Sra. C. presenta un quadre clínic caracteritzat per una simptomatologia moderada de tipus ansiós-depressiu, de l'informe signat per la psicòloga Sra. L. O. T. en data 10 de febrer del 2017 es dedueix que en els darrers tres mesos, és a dir des de que resideix a França, el seu estat ha evolucionat favorablement (foli 143) i, segons afirma la psicòloga Sra. E. R. en el seu informe, des de que la Sra. C. va marxar a França s'observa que ha millorat a nivell físic i psicològic (foli 398).

V.- Pel que fa a la decisió a la què arriba la Sentència d'instància d'atorgar la guarda i custòdia del menor A. al seu progenitor si la residència de la seva mare s'estableix fora d'Andorra, com és el cas, cal tenir en compte que el menor té actualment gairebé 7 i qui ha tingut cura d'ell de manera quasi exclusiva des de que va nàixer ha estat la seva mare, excepte els quatre mesos en els quals el menor va conviure exclusivament amb el seu progenitor, de tal manera que, com destaca l'informe de la psicòloga forense Sra. L.O.T. designada judicialment (especialment als folis 146, 147 i 160), *"Tant ambdós progenitors com el menor concorden en identificar a la Sra. C. com a la principal i quasi exclusiva cuidadora de l'A. des del seu naixement, havent assumit ella durant la convivència familiar la pràctica totalitat de les responsabilitats parentals i domèstiques, existint doncs una clara diferenciació en els rols parentals", essent la vinculació de l'A. amb la mare "de tipus segur i en el cas del pare de tipus evitatiu. Així doncs, el menor percep a la mare com a principal referent en el que respecta a l'àmbit educatiu, de*

seguretat i afectiu, mentre que amb el pare manté una relació emocionalment més distant i formal, si bé no s'han detectat en aquests elements perjudicials pel menor" ... "tenint el progenitor un coneixement de les necessitats psicoafectives del seu fill quelcom pobre", raó per la qual recomana que s'estableixi una guarda i custòdia del menor exclusiva materna.

En el mateix sentit la psicòloga Sra. E. R. manifesta en el seu informe de 29 de juny del 2017 (foli 212 i ss) que la Sra. C. està plenament capacitada per exercir la guarda i custòdia del seu fill, ja que en tot moment està pendent de les necessitats físiques, materials, emocionals i de salut del nen, existint entre mare i fill un vincle afectiu molt estable i beneficiós pel menor.

D'altra banda, la Sra. C. va deixar el seu fill sota la custòdia del seu progenitor durant quatre mesos exclusivament perquè que volia marxar a França per residir allí i no volia emportar-se al seu fill sense permís judicial, de tal manera que no va renunciar en cap moment a la seva custòdia i si bé el Sr. A. va tenir cura del seu fill de manera correcta durant els quatre mesos que va restar amb ell, el desig de tenir-lo en la seva companyia no ha estat constant.

VI.- En aquest sentit, cal destacar que el Sr. A. canvia constantment de parer sobre si vol, o no, tenir la guarda i custòdia del seu fill.

En primer lloc, a la demanda de mesures provisionals que el Sr. M. A. B. i va formular contra la Sra. M. C. en data 2 de setembre del 2015, que va donar lloc a que es dictés l'Aute del dia 18 del mateix mes i any aprovant l'acord assolit per les parts, el demandant va sol·licitar, pel que ara interessa, que la guarda i custòdia del fill comú s'atribuís a la seva mare (foli 8).

En segon lloc, a l'acte de conciliació previ a la demanda de separació celebrat en data 18 de setembre del 2015 es va acordar que la guarda i custòdia provisional de l'A. s'atorgués a la seva mare, mentre que en la dita demanda de data 16 d'octubre del 2015 el Sr. A. sol·licitava de manera principal la guarda i custòdia compartida del menor entre els dos progenitors i subsidiàriament a favor de la mare (foli 1)

En tercer lloc, en l'informe pericial psicològic signat per la perit Sra. L. O. T. en data 11 de maig del 2017 es destaca (especialment als folis 147 i 159) que el Sr. A. en el moment de l'exploració *"ha manifestat i reiterat la seva voluntat de renunciar a la guarda i custòdia del menor A."*, argumentant *"que no es veu capaç per afrontar-la"*, negant fins i tot la possibilitat de que s'establís un règim de guarda i custòdia compartida del nen (foli 159) i mostrant una baixa disponibilitat del pare per augmentar les seves visites al nen (foli 160), raó per la qual la perit destaca una molt fràgil fermesa en la seva voluntat de parentalitat

Pel contrari, a l'escrit presentat per la representació processal del Sr. A. en data 27 de novembre del 2017 (foli 411) aquest sol·licita amb caràcter principal que se li atribueixi a ell la guarda i custòdia del seu fill i, amb caràcter subsidiari, que se li atorgui a la Sra. C., mentre que a l'informe social signat per la treballadora social Sra. F. Z. en data 22 de desembre del 2017 es posa de relleu que el Sr. A. va manifestar el desig d'obtenir la guarda i custòdia del seu fill en règim compartit (foli 385).

D'altra banda i en el mateix sentit, cal destacar que a les preguntes que se li formulen el 22 de maig del 2017 (foli 168 en relació al 167) el Sr. A. respon que no ha anat a cap reunió del col·legi del nen, que no té roba seva, que no sap qui és el seu pediatre i que li convé el règim de visites que té i del foli 283 es dedueix que el pare va acompanyar al nen al pediatra una sola vegada, mentre la seva mare ho va fer tretze vegades i va anar una sola vegada a l'escola del nen a interessar-se per ell (foli 288), de tal manera que el pare del menor ha delegat constantment en la seva mare la cura del nen.

Finalment, és important ressaltar que el Sr. A. va anul·lar l'escolarització sol·licitada pel nen a Andorra en data 9 de març del 2018 (foli 466), el dia 10 del mateix mes i any va retornar el menor a la seva mare (foli 464), el mateix dia va signar un escrit autoritzant al seu fill A. a viure a França amb la seva mare (foli 467), en data 8 de maig d'aquell any la seva representació processal va adreçar un escrit a la Batllia en el què manifestava que els progenitors de l'A. havien arribat a un acord per tal que la guarda i custòdia del nen la tingués la Sra. C. (foli 468), al foli 55 del rotlle s'adjunta un conveni regulador signat per les parts en el què s'acorda que la guarda i custòdia del nen correspongui a la seva mare, al foli 409 de les actuacions consta que l'A. estava inscrit a l'escola maternal de G. (França) per l'any escolar 2017-2018 i als folis 404, 399 i 400 s'adjunten un contracte de lloguer pis que ella habita i unes fotografies de l'habitació del nen, de tal manera que des de 10 març del 2018 la Sra. C. exerceix de fet la guarda i custòdia del nen amb consent del pare, i segons manifesta la citada senyora, el progenitor no ha volgut passar les vacances amb el fill, ni proposa règim de visites, encara que paga la pensió del nen regularment.

VII.- Per totes aquestes raons, entenem que procedeix revocar la Sentència objecte del present recurs i atorgar la guarda i custòdia del fill dels litigants a la seva mare, atès que, malgrat els escrits presentats als folis 464 a 468 i el conveni signat el 29 de setembre del 2018 són posteriors a la data de la Sentència objecte del present recurs i per tant irrellevants per acordar la seva revocació, aquestes manifestacions no fan més que confirmar la conclusió de que la voluntat del Sr. A. de gaudir de la guarda i custòdia del seu fill no és estable, com s'ha posat de relleu al llarg del procediment i atesa aquesta

manca de criteri, com destaca la perit judicial Sra. O. T., *“resulta arriscat per al benestar i estabilitat del menor que el règim establert sigui de caire provisional i depengui de la voluntat o no del Sr. A. no sent aconsellables reiterades re-organitzacions familiars”*.

VIII.- En aquestes circumstàncies, cal fixar un règim de visites del Sr. A. al seu fill, que concorda pràcticament amb el que ell mateix proposa, consistent en:

- *“Durant el curs escolar Els caps de setmana alterns el pare recollirà el fill menor al domicili de la mare a França els dissabtes a partir de les 17 hores i el retornarà al domicili matern el dia següent (diumenge), com a molt tard, a les 19’00 hores. En cas que el Sr. A. pugui disposar de festa els dissabtes, podrà recollir el seu fill a les 12 hores.*
- *Durant les vacances escolars :*
 - 1) *Vacances d’estiu: el pare gaudirà de la companyia del seu fill del 15 de juliol fins al 15 d’agost; i la mare del 1 al 15 de juliol i del 15 al 30 d’agost, recollint el Sr. A. al menor al domicili matern a les 10 hores i retornant-lo al mateix domicili a les 19 hores. La primera setmana de setembre fins que comenci l’escola els pares gaudiran del seu fill per meitats, corresponent el primer període fins el dia 4 a la mare i el segon al pare havent-lo de lliurar al domicili de la mare com a molt tard a les 19 hores.*
 - 2) *Vacances de Nadal: els pares gaudiran de la companyia del seu fill per setmanes alternes, anant el primer període del primer dia de vacances escolar del menor fins al dia 31 de desembre a les 20’30 hores. El primer període correspondrà al pare els anys senars i el segon els anys parells.*
 - 3) *Vacances de Tots Sants i Carnaval i Pasqua i setmana de maig, correspondran al progenitor hagut compte que habitualment conviu amb la mare.*
- *Contactes. El progenitor que no tingui el menor en la seva companyia podrà contactar amb ell telefònicament o via Skype tres vegades per setmana de les 18.30 a les 19.30 hores.”*

Pel que fa al cost dels desplaçaments per visitar el fill, els progenitors hauran de manifestar l’acord pel qual han arribat i en cas de que no hi arribin decidirà el Batlle.

IX.- Pel que fa a la pensió d’aliments a abonar per part del Sr. A., aquesta es fixa en 350 euros mensuals que amb dues parts van pactar en el conveni signat en data 29 de setembre del 2018, ingressant aquesta suma el progenitor en el compte obert a la poste francesa obert a nom de la Sra. C., a actualitzar anualment d’acord amb l’IPC aprovat a França. Pel que fa a les despeses extraordinàries del menor A., es satisfaran per meitats d’acord amb el citat conveni.

X.- La recurrent sol·licita igualment que es condemni al Sr. A. a abonar-li una pensió compensatòria de 150 euros mensuals, tenint en compte el desequilibri econòmic que li ha produït la separació del seu espòs, els anys de matrimoni, l'edat a la Sra. C., la seva capacitat professional i la seva dedicació a la família, però aquesta petició no es pot estimar.

En efecte, consta a les actuacions que, en el curs de la compareixença realitzada en el marc de la modificació de les mesures paterno-filials, la Sra. C. va manifestar que treballava donant classes d'àrab a empreses i realitzant traduccions, però sense acreditar quins eren els seus ingressos, de tal manera que no es pot saber si la seva situació econòmica ha empitjorat com a conseqüència de la separació del seu espòs, com ella afirma, en quan l'únic que consta a les actuacions és que un tercer, Mr. O., presta garantia per ella (foli 401).

XI.- En estimar-se el recurs i atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M. C. contra la Sentència dictada en data 7 de març del 2018 que REVOQUEM PARCIALMENT en quan establim la residència del menor A. al domicili de la seva mare a França i acordem que la seva guarda i custòdia correspon a la seva progenitora, la Sra. C., establint un règim de visites del seu progenitor d'acord amb el que es recull al setè considerant d'aquesta resolució, fixant una pensió d'aliments del menor a càrrec del seu progenitor de 350 euros mensuals, a actualitzar d'acord amb l'IPC aprovat a França, més la meitat de les despeses extraordinàries del menor i no donant lloc a cap pensió compensatòria a favor de la Sra. C. que aquesta sol·licita, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament pel que a les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-